

Vec C-21/20

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

17. január 2020

Vnútroštátny súd:

Administrativen sad, Sofija-grad

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

31. december 2019

Žalobkyňa:

Balgarska nacionalna televizija

Žalovaný:

Direktor na Direkcija „Obžalvane i danáčno-osiguritelna praktika“ –
Sofija pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za
prichodite (NAP)

Predmet konania vo veci samej

Právo verejnoprávneho televízneho vysielateľa na odpočítanie DPH vzťahujúce sa na ním poskytované služby.

Predmet a právny základ prejudiciálneho konania

Výklad článku 2 ods. 1 písm. c), článku 25 písm. c), článku 132 ods. 1 písm. q) a článku 168 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1; ďalej len „smernica 2006/112“) podľa článku 267 prvého odseku písm. b) ZFEÚ.

Prejudiciálne otázky

Vnútroštátny súd predkladá tieto prejudiciálne otázky:

1. Môže sa poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb televíznym divákovi verejnoprávnou televíziou považovať za poskytovanie služieb za protihodnotu v zmysle článku 2 ods. 1 písm. c) smernice 2006/112, ak ho financuje štát vo forme subvencie, pričom diváci za vysielanie neplatia žiadne poplatky, alebo nepredstavuje poskytovanie služieb za protihodnotu v zmysle tohto ustanovenia a nepatrí do pôsobnosti tejto smernice?
2. Ak odpoveď znie, že audiovizuálne mediálne služby poskytované verejnoprávnou televíziou televíznym divákovi patria do pôsobnosti článku 2 ods. 1 písm. c) smernice 2006/112, má sa potom vychádzať z toho, že ide o transakcie oslobodené od dane v zmysle článku 132 ods. 1 písm. q) tejto smernice a je prípustná vnútroštátna právna úprava, ktorá oslobodzuje túto činnosť od dane len na základe toho, že verejnoprávnej televízii bola poskytnutá platba zo štátneho rozpočtu, bez ohľadu na to, či má táto činnosť aj komerčný charakter?
3. Je podľa článku 168 smernice 2006/112 prípustná prax, podľa ktorej právo na odpočítanie DPH v prípade nákupov závisí nielen od použitia týchto nákupov (na zdaniteľnú alebo nezdaniteľnú činnosť), ale aj od spôsobu financovania týchto nákupov, a to jednak z vlastných príjmov (reklamné služby a i.) a jednak zo štátnych subvencií a ktorá priznáva právo na úplné odpočítanie dane len na nákupy financované z vlastných príjmov a nie na nákupy financované zo štátnych subvencií, pričom sa vyžaduje ich rozlišovanie?
4. Za predpokladu, že činnosť verejnoprávnej televízie pozostáva zo zdaniteľných dodaní a dodaní oslobodených od dane a pri zohľadnení ich zmiešaného financovania: Aký je rozsah práva na odpočet dane v prípade týchto nákupov a aké kritériá sa majú uplatniť pri jeho určení?

Predpisy práva Únie a judikatúra

Článok 2 ods. 1 písm. a), článok 25 písm. c), článok 132 ods. 1 písm. q), článok 168 a článok 173 ods. 1 smernice 2006/112.

Rozsudok Súdneho dvora z 27. marca 2014, Le Rayon d'Or, C-151/13, EU:C:2014:185, body 30 a 34.

Rozsudok Súdneho dvora z 22. júna 2016, Odvolací finanční ředitelství, C-11/15, EU:C:2016:470, bod 32.

Vnútroštátna právna úprava

Zakon za danák vǎrchu dobavenata stojnost (zákon o dani z pridanej hodnoty; ďalej len „zákon o DPH“):

„Článok 2 Dani z pridanej hodnoty podlieha:

1. každé odplatné, zdaniteľné dodanie tovaru alebo poskytnutie služby;

...

Článok 3 (1) Zdaniteľnou osobou je každá osoba, ktorá vykonáva samostatnú hospodársku činnosť, nezávisle od účelov a výsledkov tejto činnosti.

...

(5) Zdaniteľnou osobou nie je štát, štátne a komunálne orgány vo vzťahu k všetkým činnostiam a dodaniam, ktoré vykonávajú, resp. poskytujú v rámci štátnej alebo komunálnej moci, vrátane prípadov, v ktorých z týchto činností alebo dodaní vyberajú poplatky, príspevky alebo odvody, s výnimkou:

1. nasledujúcich činností alebo dodaní:

n) rozhlasového a televízneho vysielania komerčného charakteru;

(6) Zdaniteľná osoba, ktorá vykonáva aj dodania tovaru oslobodené od dane a/alebo vykonáva dodania alebo poskytuje služby mimo samostatnej hospodárskej činnosti, ako aj právnická osoba, ktorá nie je zdaniteľnou osobou a je registrovaná na účely dane z pridanej hodnoty, majú daňovú povinnosť vo vzťahu ku všetkým prijatým službám.

...

Článok 8. Službou v zmysle tohto zákona je všetko, čo má hodnotu a odlišuje sa od tovaru, ako aj od obeživa a cudzích mien, ktoré sa používajú ako platidlo.

...

Článok 42. Dodania oslobodené od dane sú:

2. činnosť Balgarsko nacionalno radio (bulharský národný rozhlas), Balgarska nacionalna televizija (Bulharská národná televízia) a Balgarska telegrafna agencija (Bulharská tlačová agentúra), na ktorú tieto inštitúcie dostávajú platby zo štátneho rozpočtu.

...

Článok 69 (1) Ak sa tovary alebo služby použijú na účely zdaniteľných dodaní, ktoré uskutočnila osoba registrovaná na účely dane z pridanej hodnoty, je táto osoba oprávnená odpočítať nasledujúce položky:

1. Daň z tovarov alebo služieb, ktoré jej dodávateľ tovaru alebo poskytovateľ služby – taktiež osoba registrovaná podľa tohto zákona – dodal alebo poskytol, resp. dodáva alebo poskytuje;

...

Článok 73. (1) Registrovaná osoba má právo na čiastočné odpočítanie dane vo vzťahu k tovarom a službám, ktoré sú použité tak pre dodania, z ktorých má táto osoba právo na odpočítanie dane, ako aj na dodania alebo činnosti, z ktorých táto osoba takéto právo nemá.“

Krátka prezentácia skutkového stavu a konania

- 1 Predmetom napadnutia opravnými prostriedkami je opravný daňový výmer zo 14. decembra 2016, ktorý vydal daňový úrad a ktorý rozhodnutím z 27. februára 2017 potvrdil Direktor na Direkcija „Obžalvane i danáčno-osiguritelna praktika“ – Sofia pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite (riaditeľ riaditeľstva „Opravné prostriedky a prax týkajúca sa daní a sociálneho zabezpečenia“ Sofia pri ústrednej správe Národnej agentúry pre verejné príjmy; ďalej len „NAP“). Proti tomuto výmeru potvrdenému týmto rozhodnutím bola podaná žaloba, na základe ktorej bolo začaté konanie na Administrativen sad Sofija-grad (Správny súd Sofia-mesto, Bulharsko).
- 2 Opravný daňový výmer bol po daňovej kontrole podľa zákona o DPH vydaný voči spoločnosti Balgarska nacionalna televizija (Bulharská národná televízia, ďalej len „BNT“). BNT bol za obdobie od 1. septembra 2015 do 31. marca 2016 stanovený dlh na dani z pridanej hodnoty vo výške 1 568 037,04 leva a na úroku za obdobie od 15. októbra 2015 do 14. decembra 2016 v celkovej výške 144 138,74 leva. Tento daňový dlh vznikol opravením výsledkov, ktoré BNT priznala za uvedené daňové obdobia, vykonaným po daňovej kontrole, pričom daňová kontrola v prípade uvedených dodaní, z ktorých BNT vykonala úplné odpočítanie DPH, uznala iba čiastočné odpočítanie DPH.

- 3 BNT je právnická osoba, národný verejnoprávny poskytovateľ audiovizuálnych mediálnych služieb podľa článku 6 ods. 3 Zakon za radioto i televizijata (zákon o rozhlase a televízii; ďalej len „ZRT“).
- 4 BNT za vysielanie televízneho programu nedostáva od divákov žiadne protiplnenie. Jej činnosť je podľa článku 70 ods. 3 ZRT čiastočne financovaná z príspevku zo štátneho rozpočtu, z vlastných príjmov z reklamy a sponzorstva a i. Príspevok zo štátneho rozpočtu je určený na prípravu, výrobu a vysielanie programov a určuje sa na základe paušálu za hodinu programu stanoveného radou ministrov.
- 5 BNT je s účinnosťou od 28. decembra 1998 registrovaná podľa zákona o DPH. Do marca 2015 vykonávala čiastočný odpočet DPH pre všetky svoje nákupy. Po vyhotovení analýzy v marci 2015 BNT rozhodla, že vysielacia činnosť nie je dodaním televíznym divákom oslobodeným od dane a následne začala uplatňovať metódu priameho rozdelenia. Podľa názoru BNT má nárok na plné odpočítanie DPH vo vzťahu k jej nákupom použitým pre jej komerčnú činnosť. Naproti tomu vo vzťahu k nákupom, ktoré sú použité súčasne na činnosti komerčného charakteru a činnosti, ktorých charakter nie je výlučne komerčný, má nárok na čiastočné odpočítanie dane.
- 6 V napadnutom opravnom daňovom výmere orgány daňovej kontroly rozhodli, že BNT poskytuje súčasne zdaniteľné dodania, a to reklamnú činnosť, ako aj dodania oslobodené od dane, a to vysielanie programov, a že pri realizácii práva na odpočítanie dane nemožno jednoznačne určiť, či nákup súvisí len s dodaním oslobodeným od dane alebo len so zdaniteľným dodaním. Na základe toho bola pri daňovej kontrole vykonaná oprava, pričom v prípade dodaní, u ktorých BNT vykonala úplný odpočet DPH, bolo uznané právo na čiastočný odpočet DPH a vrátenie uplatnenej dane vo výške 1 568 037,04 leva za obdobie od septembra 2015 do februára 2016 bolo odmietnuté.

Hlavné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 7 Žalobkyňa považuje opravný daňový výmer za protiprávny.
- 8 Podľa názoru BNT vysielanie jej programov nepredstavuje poskytovanie služieb, keďže medzi ňou a televíznymi divákmi nie je právny vzťah. Nie je tu ani prvok odplatnosti, pretože príspevok zo štátneho rozpočtu nepredstavuje protiplnenie za službu. BNT vykonáva v rámci pôsobnosti dane z pridanej hodnoty iba jedinú činnosť, a to predaj reklamného času.
- 9 BNT je toho názoru, že predpisy o aplikovaní čiastočného odpočtu DPH nie sú uplatniteľné, pretože tento mechanizmus sa uplatňuje len vtedy, keď zdaniteľná osoba nemôže rozlíšiť, ktoré nákupy sú použité na dodania oslobodené od dane a ktoré na zdaniteľné dodania, teda vtedy, keď sa nemôže uplatniť zásada priameho rozdelenia. V marci 2015 však BNT začala uplatňovať metódu priameho rozdelenia tým, že v prípade každého nákupu izolovane skúmala, či je

tento nákup určený alebo ho je možné použiť na činnosť komerčného charakteru alebo na činnosť, ktorá spočíva v plnení verejnoprávnej úlohy.

- 10 BNT uvádza, že žalovaný sa odvoláva na ustanovenie smernice 2006/112, ktoré nebolo prebraté do vnútroštátneho práva, a to na jej článok 25 písm. c). Štát a jeho orgány sa však nemôžu odvolávať na priamy účinok ustanovení smernice a z ustanovení, ktoré neboli prebraté do vnútroštátneho práva, nemôžu vyvodzovať žiadne práva.
- 11 Článok 42 bod 2 zákona o DPH, ktorý stanovuje, že činnosť BNT, za ktorú dostáva platbu zo štátneho rozpočtu, predstavuje dodanie oslobodené od dane, navyše nesprávne preberá ustanovenia smernice, keďže na rozdiel od článku 42 bodu 2 zákona ustanovenia smernice kvalifikujú „činnosti verejnoprávných rozhlasových a televíznych inštitúcií s výnimkou činností komerčného charakteru“ ako transakcie oslobodené od dane. V praxi sa teda za kritérium vzniku daňovej povinnosti uznáva spôsob financovania činnosti a nie jej komerčný charakter. V dôsledku toho činnosť, na ktorú síce štát poskytol príspevok, ale vykazuje úplne komerčný charakter, bulharský zákon nesprávne kvalifikuje ako oslobodenú od dane. To dostáva BNT do nevýhodnejšieho postavenia ako komerčné médiá, ktorých komerčná činnosť je zdaniteľná, a porušuje zásadu daňovej neutrality, ktorej hlavným účelom je rovnaké zdanenie dodaní rovnakého charakteru.
- 12 Zo znaleckého posudku vyplýva, ktoré činnosti BNT vykazujú komerčný charakter, a tak je televízny vysielateľ vo vzťahu k nákupom priamo súvisiacim s týmito činnosťami oprávnený na úplné odpočítanie DPH.
- 13 BNT napokon spochybňuje názor žalovaného, že BNT je oprávnená na úplný odpočet DPH vo vzťahu k tovarom a službám nakúpeným pre účely jej komerčnej činnosti len vtedy, ak je nákup úplne financovaný z príjmov z reklamy alebo iných príjmov pochádzajúcich z komerčnej činnosti. Prax daňovej správy, ktorá vytvára dodatočné predpoklady pre uplatnenie práv priznaných zákonom, odporuje zákonu a judikatúre Súdneho dvora.
- 14 Žalovaný nepovažuje opravný daňový výmer za nezákonný alebo v rozpore s právom Únie.
- 15 Závery daňových orgánov, že BNT musí v prípade prijatých dodaní tovaru a poskytnutí služieb, ktoré použije tak pre zdaniteľné dodania, ako aj pre dodania oslobodené od dane, vykonať čiastočné odpočítanie DPH podľa článku 73 zákona o DPH, sú odôvodnené. Nárok kontrolovanej osoby na úplný odpočet DPH týkajúci sa nákupu práv na vysielanie programov je neopodstatnený, keďže táto osoba nepreukázala, že tieto nákupy sú v celom rozsahu financované z príjmov z reklamy a nie zo štátnych príspevkov. Prijaté štátne príspevky, ktoré podľa žalovaného predstavujú dodanie oslobodené od dane v zmysle článku 42 bodu 2 zákona o DPH, niekoľkonásobne prevyšovali príjmy zo zdaniteľných dodaní.
- 16 Keďže BNT neúčtuje nákupy individuálne podľa spôsobu ich financovania, nie je podľa žalovaného možné odlíšiť nákupy, ktoré boli financované zo štátnych

príspevkov, od tých, ktoré boli financované z príjmov z reklamných služieb. Práve z tohto dôvodu je priznanie práva iba na čiastočné odpočítanie dane v prípade nákupu vysielacích práv opravným daňovým výmerom v súlade s právom.

- 17 Po tom, ako BNT nepreukázala, že v priebehu prípravy, výroby a vysielania programu použila iba prostriedky pochádzajúce z predaja reklamného času a nie zo štátnych príspevkov, má BNT v prípade nákupu tovarov alebo služieb, ktoré boli použité na nasledujúce zdaniteľné dodania, právo iba na čiastočné odpočítanie dane.

Krátka prezentácia odôvodnenia prejudiciálneho konania

- 18 Vnútroštátny súd poukazuje na to, že spor medzi účastníkmi konania sa zameriava na to, či je činnosť BNT ako verejnoprávneho poskytovateľa, ktorému ZRT ukladá špecifické úlohy, vyňatá z oblasti pôsobnosti zákona o DPH (ako tvrdí žalobkyňa) alebo predstavuje odplatné, avšak od dane oslobodené dodanie v zmysle zákona o DPH (ako sa domnieva žalovaný). Účastníci konania okrem toho vedú spor aj o to, či sa ustanovenie článku 73 zákona o DPH, ktoré stanovuje právo na čiastočné odpočítanie dane, má uplatniť na všetky prijaté dodania, pretože nákupy neboli odlišené podľa spôsobu ich financovania (podľa mienky žalovaného) alebo či sa pre dodania, ktoré sa majú použiť na komerčné činnosti, ktoré tvoria príjmy, má uplatniť úplné odpočítanie dane, zatiaľ čo v prípade nákupov, ktoré v plnom rozsahu neslúžia tejto komerčnej činnosti, sa má uznať čiastočné odpočítanie dane (podľa názoru žalobkyne).
- 19 Vnútroštátny súd poukazuje na judikatúru bulharských súdov týkajúcu sa staršieho opravného daňového výmeru voči BNT podľa zákona o DPH, ktorá sa stotožnila s názorom žalovaného v tomto spore, ktorý odmieta úplné odpočítanie dane a uznáva iba čiastočné odpočítanie dane a podľa ktorého sú ustanovenia, výklad ktorých vnútroštátny súd žiada týmto návrhom, jednoznačné a nevyvolávajú pochybnosti.
- 20 Varchoven administrativen săd (Najvyšší správny súd, Bulharsko; ďalej len „VAS“) rozsudkom z 23. apríla 2018 konštatoval, že činnosť BNT napriek jej osobitným úlohám ako verejnoprávneho poskytovateľa podľa ZRT patrí do pôsobnosti zákona o DPH a podlieha dani z pridanej hodnoty. Podľa článku 25 písm. c) smernice 2006/112 zahŕňa pojem „poskytovanie služieb“ aj vykonávanie služieb na základe zákona. Aj keď citované ustanovenie nebolo prebraté do bulharského práva, zastáva VAS názor, že platí zásada priameho účinku smernice. V tomto zmysle zo skutočnosti, že zdaniteľná osoba vykonáva činnosť spočívajúcu v plnení úloh uložených a upravených zákonom za účelom dosiahnutia cieľa vo verejnom záujme, nemožno vyvodiť, že táto činnosť nie je poskytovaním služby podľa zákona o DPH.
- 21 Právny vzťah medzi poskytovateľom služby a jej príjemcom sa podľa názoru VAS zakladá na povinnostiach príslušného poskytovateľa poskytovať služby vo verejnom záujme, ktoré mu ukladá zákon.

- 22 S prihliadnutím na body 30 a 34 rozsudku Súdneho dvora vo veci C-151/13 VAS rozhodol, že existuje priama súvislosť medzi dodaniami televíznym divákom, ktoré realizuje BNT, a protiplnením štátu vo forme subvencií. VAS mal za to, že nie je potrebné, aby protiplnenie za službu poskytli priamo príjemcovia tejto služby, ale ho môže poskytnúť aj tretia osoba alebo – ako v tomto prípade – štát.
- 23 VAS nepovažoval rozsudok vo veci C-11/15 za relevantný, pretože v ním prejednáwanej veci ide o štátne subvencie priamo súvisiace s poskytovaním služieb, ktoré poskytuje BNT ako verejnoprávny poskytovateľ a ktorých výška bola vopred stanovená podľa jasne definovaných kritérií.
- 24 Tvrdenie, že článok 42 bod 2 zákona o DPH nesprávne preberá článok 132 ods. 1 písm. q) smernice 2006/112, VAS považoval za neodôvodnené, pretože ustanovením, podľa ktorého sa tá činnosť BNT, za ktorú štát poskytuje platby zo štátneho rozpočtu, má považovať ako dodanie oslobodené od dane, je dosiahnutý cieľ smernice, aby sa za dodanie oslobodené od dane považovali len činnosti nekomerčného charakteru vykonávané verejnoprávnymi rozhlasovými a televíznymi inštitúciami.
- 25 VAS rozhodol, že BNT má právo na úplné odpočítanie DPH len vtedy, keď preukáže, že určité ním realizované nákupy určené na jej komerčnú činnosť sú v plnom rozsahu financované z príjmov z reklamnej činnosti alebo iných príjmov súvisiacich s vysielačou činnosťou a nie z prijatých štátnych subvencií. V tomto zmysle VAS zdôraznil, že príjmy generované predajom reklamného času musia pokrývať náklady na nákup programových výrobkov, a to filmov a i., ktoré sú vysielané na niektorom z programov BNT a že BNT nevedie analytické účtovanie v jednotlivostiach o tom, ktorá časť nákladov televízneho vysielateľa bola hradená zo štátnych príspevkov a ktorá z predaja reklamného času.
- 26 Vnútroštátny súd poznamenáva, že skutkový stav, ktorý je základom rozsudku vo veci C-11/15, je v skutočnosti trochu iný, keďže Český rozhlas vyberal od poslucháčov poplatky, zatiaľ čo BNT ako verejnoprávna televízia dostáva subvencie zo štátneho rozpočtu, čo je okolnosť, ktorá nebola predmetom skúmania vo vyššie uvedenej veci. Na rozdiel od veci C-151/2013 v konaní vo veci samej chýba taká významná súvislosť, aká je medzi „paušálom na starostlivosť“ a poskytnutými službami vo veci C-151/2013.
- 27 Z tohto dôvodu sa vnútroštátny súd domnieva, že pre rozhodnutie v konaní vo veci samej má podstatný význam vyjasnenie otázky, či vysielanie programov národnou verejnoprávnou televíziou (BNT) na základe jej štátneho subvencovania predstavuje „odplatne poskytované“ plnenie v zmysle článku 2 ods. 1 písm. c) smernice 2006/112, ktoré je však v zmysle článku 132 ods. 1 písm. q) tejto smernice oslobodené od DPH, alebo či tento druh činnosti nepredstavuje zdaniteľné dodanie, ktoré nespadá pod pôsobnosť smernice.
- 28 V tomto ohľade stačí po prvé uviesť, že hoci ustanovenie článku 132 ods. 1 písm. q) smernice 2006/112 upravuje oslobodenie „činnosti verejnoprávnych

rozhlasových a televíznych inštitúcií s výnimkou činností komerčného charakteru“, uvedené ustanovenie sa uplatní len pod podmienkou, že tieto činnosti podliehajú DPH v zmysle článku 2 smernice, a po druhé, že ho nemožno vykladať spôsobom rozširujúcim pôsobnosť tejto smernice, ktorá je definovaná v uvedenom článku 2 (zodpovedajúc odôvodneniu v bode 32 rozsudku Súdneho dvora vo veci C-11/15).

- 29 Vo svetle výkladu článku 2 ods. 1 c) a článku 132 ods. 1 písm. q) smernice 2006/112 je rovnako dôležité vyjasniť, či je činnosť verejnoprávnej televízie týkajúca sa poskytovania audiovizuálnych služieb televíznym divákom poskytovaním služby oslobodeným od dane v zmysle zákona o DPH, či subvencie, ktoré sú národnej televíznej inštitúcii vyplácané zo štátneho rozpočtu, predstavujú protihodnotu a tomu zodpovedajúc, či BNT napriek osobitným úlohám ako verejnoprávny poskytovateľ služieb v súvislosti s touto činnosťou patrí do pôsobnosti zákona o DPH a podlieha dani z pridanej hodnoty.
- 30 Vnútroštátny súd zdôrazňuje, že od určenia, či televízna činnosť BNT, a to audiovizuálne mediálne služby, ktorých príjemcami sú všetci bulharskí občania, predstavuje poskytovanie služby podľa zákona o DPH, závisí vyjasnenie otázky, či sa táto činnosť má zohľadniť pri skúmaní práva na odpočítanie dane pre zdaniteľné dodania, ktorých príjemcom je žalobkyňa. Za predpokladu, že činnosť verejnoprávnej televízie je zmiešanej povahy a zahŕňa tak dodania oslobodené od dane (vysielanie televíznych programov), ako aj zdaniteľné dodania (komerčná reklama), si vnútroštátny súd kladie otázku, či treba predpokladať, že odpočítaniu podlieha iba tá časť dane z pridanej hodnoty zaplatenej za prijaté dodania, ktorú možno považovať za súvisiacu s komerčnou činnosťou verejnoprávnej televízie. Vnútroštátny súd by taktiež chcel vedieť, aké kritériá by bolo treba uplatniť na určenie práva na odpočítanie dane z pridanej hodnoty, ak by sa potvrdil zmiešaný charakter činností verejnoprávnej televízie.
- 31 Vnútroštátny súd napokon poukazuje na to, že napriek uvedenej vnútroštátnej judikatúre má pochybnosti vo vzťahu k rozsahu ustanovení článkov 2, 132 a 168 smernice 2006/112, čo sa týka činnosti BNT, pričom výklad týchto pravidiel považuje za nevyhnutný na to, aby mohol rozhodnúť o prejednávanej žalobe.